

כשנגמרות המלים מתחילה המוסיקה

קונצרט מס. 3

מתמורפוזת

אבנר בירון, מנצח
אלכסנדר קורסנטייה, פסנתר
יגאל מלצר, חצוצרה
יונה אליאקשת, שחקנית

ריכרד שטראוס (1864-1949)
"מתמורפוזות" ל־23 כלי קשת

פרדריק שופן (1810-1847)
סקרצו מס. 1 בסי מינור, אופ. 20.
סקרצו מס. 2 בסי במול מינור, אופ. 31.
הפסקה

יוסף ברדנשווילי (נ' 1948)
"הבעות" (בכורה עולמית)

דמיטרי שוסטקוביץ' (1906-1975)
קונצ'רטו מס. 1 בדו מינור לפסנתר,
לחצוצרה אובליגטו ולכלי קשת, אופ. 35

● **הרצליה** | היכל התרבות, יום א' 8.3.09 בשעה 20:30

● **גני תקווה** | מרכז הבמה, יום ב' 9.3.09 בשעה 20:30

● **אשקלון** | היכל התרבות, יום ג' 10.3.09 בשעה 20:30

● **כפר שמריהו** | אולם וייל, יום ב' 2.3.09 בשעה 20:30

● **ירושלים** | אולם ימקא, יום ג' 3.3.09 בשעה 20:30

● **רחובות** | אולם ויקס, מכון ויצמן, יום ד' 4.3.09 בשעה 20:30

● **תל אביב** | מוזיאון תל אביב לאמנות, יום ה' 5.3.09 בשעה 20:30

נגנים אורחים: דריה צ'פלין, לינה טרטקובסקי - ויולה; שירה מני, עידו גל - צ'לו; דמיטרי רזנצוויג - קונטרבס; מרגלית שנאן - חליל

הקאמרטה הישראלית ירושלים
מנהל מוסיקלי: אבנר בירון

אבנר בירון כיהן כמנהל מוסיקלי של מספר פסטיבלים ביניהם פסטיבל אברגוש ופסטיבל "ימי מוסיקה וטבע" בגליל. הוא הקים את "אנסמבל סולני הגליל" - הרכב וירטואוזי אשר זכה להצלחה בינלאומית בזמן קצר, והוזמן בניצוחו לסיורי קונצרטים ברחבי העולם.

חלק גדול מפעילותו מוקדש לחינוך מוסיקלי. ב-1994 נתמנה לראש האקדמיה למוסיקה ולמחול בירושלים. בשלוש הקדנציות לכהונתו הצעיד בירון את האקדמיה להישגים אמנותיים מרשימים. בין היתר יזם פתיחת מחלקה למוסיקה מזרחית, הקים את התזמורת הקאמרית של האקדמיה ויסד את הפקולטה למוסיקה רבת-חומית, וכן נבחר לכהן כחבר הוועדה המתמדת של ארגון האקדמיות הגבוהות למוסיקה באירופה (AEC).

אבנר בירון החל את הקריירה המוסיקלית שלו כחלילן בתזמורת הפילהרמונית הישראלית וכחלילן-סולן בתזמורת הקאמרית הישראלית. למד ביולוגיה באוניברסיטה העברית בירושלים, והשתלם בניצוח באקדמיה למוסיקה בוינה ובמוצרטאום בזלצבורג. גישתו המיוחדת למוסיקה ולאיינטרפרטציה מושפעת מהשכלתו הרחבה במוסיקה ובמדע. כחלילן הרבה להופיע בריטילים ובהרכבים קאמרליים. ניהל ולימד כיתות-אמן רבות משתתפים לחילונים ולמורים לחליל בארץ ובחו"ל. כמורה וכמחנך העמיד בירון דור צעיר של חלילנים ומורים בכירים לחליל.

בשנת 2005 זכה אבנר בירון בפרס שרת החינוך על מצוינות ועשייה אמנותית רבת-שנים בתחום המוסיקה, ועל תרומתו לחיי המוסיקה בארץ.

התזמורת בניהולו ובניצוחו מייחדת חלק ניכר מפעילותה לפעולות חינוך למוסיקה בקרב תלמידים בירושלים וברחבי הארץ.

התזמורת תחת שרביטו של בירון מופיעה בהצלחה רבה בסיורי קונצרטים רבים באירופה, אמריקה והמזרח הרחוק, באולמות הקונצרטים המרכזיים באמסטרדם, ברלין, לייפציג, בון, פריס, ניו יורק, וושינגטון, לוס אנג'לס, שיקגו, אלסקה, בייג'ין, שנחאי ועוד. הקונצרטים וההקלטות הרבות של בירון עם התזמורת זוכים לשבחי הביקורת בישראל ובעולם.

הוא ניצח על התזמורת הפילהרמונית הישראלית, תזמורת רשות השידור בירושלים, הסינפונייטה בארשבוע, ומזמן לנצח על תזמורת ברחבי העולם.

המנצח והחלילן אבנר בירון הוא מייסדה, מנהלה המוסיקלי ומנצחה הקבוע של תזמורת הקאמרטה הישראלית בירושלים מיום היווסדה. יצירתיות, חדשנות ומקוריות מאפיינות את פעילותו המוסיקלית המגוונת. בעבודה אינטנסיבית ומעוררת השראה הביא את התזמורת למעמד-על בעולם המוסיקה הישראלית, ולהכרה בינלאומית נרחבת.

אבנר בירון בונה תכניות קונצרטים מקוריות ומעניינות. בעבודתו עם תזמורת הקאמרטה הוא מחזיר לבימות הקונצרטים בארץ יצירות נדירות מהרפרטואר המוסיקלי לצד נכסי צאן ברזל של המוסיקה הקלאסית. כמו כן מעודד יצירה ישראלית מקורית ע"י הזמנת יצירות מהמלחינים וביצוען בארץ, בסיורי קונצרטים ברחבי העולם והקלטתן.

אלכסנדר קורסנטייה נולד בטביליסי, גאורגיה (גרוזיה) בשנת 1965 והחל את לימודי הנגינה בפסנתר אצל אימו, שהייתה מורה ידועה בגרוזיה. הוא המשיך את לימודיו אצל פרופ' טנזי אמיראדגיבי. בשנת 1992 עבר להתגורר בארה"ב, שם היה לעוזר הוראה של הפסנתרן אלכסנדר טוראדזה באוניברסיטת אינדיאנה. לאחרונה עבר להתגורר וללמד בוונקובר, קנדה. קורסנטייה זכה לשבחי הביקורת והקהל עבור נגינתו המשלבת רסטיליות, עצמה וכנות. הוא זכה לפרס ראשון ולמדליית הזהב בתחרות הפסנתר ע"ש ארתור רובינשטיין בשנת 1995 וכן לפרס הראשון בתחרות הבינלאומית לפסנתר בסידיני בשנת 1988. בשנת 1999 זכה לפרס מיוחד על תרומתו

יגאל מלצר הוא חצוצרן ראשון בתזמורת הפילהרמונית הישראלית מאז 2001, ומנגן בה מאז שנת 1991. למד בניו יורק אצל החצוצרנים המובילים פיליפ סמית' וג'יימס פנדולפי. הופיע כסולן פעמים רבות עם התזמורת הפילהרמונית תחת שרביטם של מנצחים כגון זובין מהטה, ג'ורג' פהאלביניאן, קזושי אונו ומנדי רודן. הופיע כסולן עם תזמורת רבות בארץ, ביניהן התזמורת הקאמרית הישראלית, תזמורת הקאמרטה הישראלית ירושלים, אנסמבל סולני תל אביב, סינפוניטה באר שבע ואנסמבל מוסיקה נובה למוסיקה מודרנית. הקליט מספר רסיטלים לרדיו ישראל. חבר בשמיניית המתכת של הפילהרמונית הישראלית וכן בחמישיית המתכת של הפילהרמונית הישראלית. מעביר באופן קבוע כיתות אמן בישראל ובחו"ל לרבות בביה"ס למוסיקה ג'וליאד ובסידני אוסטרליה. חבר בסגל ההוראה כמורה לחצוצרה באקדמיה למוסיקה באוניברסיטת תל אביב.

סינמקאמרטה + בראנץ'

**בראנץ' עשיר,
קונצרט קאמרי וסרט -
אין דרך טובה מזו
לקבל את השבת
אחת לשבועיים
בסינמטק ירושלים**

**חודש מרץ
מרוסיה באהבה**

יום שישי 13.3 - עיניים שחורות
11:00 | בראנץ' רוסי בלבן
12:00 | קונצרט קאמרי עם
נגני הקאמרטה ואורחים
(שלישיית עיר שלם)
תכנית: דמיטרי שוסטקוביץ' -
טריו מס. 2 במי מינור
אופ. 67
12:30 | סרט - "עיניים שחורות"
(רוסיה 1987)
במאי - ניקיטה מיכאלקוב

כרטיסים במחיר 110 ש"ח
(60 ש"ח ללא הבראנץ')
בקופת הסינמטק:
02-5654333

כרטיסי הנחה למנויי הסינמטק
בקופת הסינמטק.
כרטיסי הנחה
למנויי הקאמרטה:
02-5020503

סינמטק
סינמטק ירושלים - ארכון ישראלי לטרוסטים וידיד

הקאמרטה הישראלית ירושלים
מנהל מוסיקלי: אבנר בירון

כי אין בוקר טוב מזה

אלכס אנסקי

סיוון סילבר וגיל גרבורג

יוני פרחי

מייקל צ'אנס

אבנר בירון, מנהל מוסיקלי

צילום: דן פורנס

כשנגמרות המלים מתחילה המוסיקה

סדרה המשלבת בין מוסיקה לבין שירה ופרוזה

קונצרט מס.4: לגעת בשמיים

יוני פרחי, מנצח

סיוון סילבר וגיל גרבורג, דואו פסנתר

אלכס אנסקי, שחקן

- 1 מוצרט || פתיחה לאופרה "דון ג'ובאני"
- 2 מנדלסון || קונצ'רטו לשני פסנתרים בלה במול מז'ור (בכורה ישראלית)
- 3 שוברט || פנטזיה לארבע ידיים בפה מינור
- 4 מוצרט || סימפוניה מס. 41 בדו מז'ור, "יופיטר"

כפר סבא | היכל התרבות, מוצ"ש 28.3.09 בשעה 21:00

ירושלים | אולם ימקא, יום ג' 31.3.09 בשעה 20:30

רחובות | אולם ויקס, מכון ויצמן, יום ד' 1.4.09 בשעה 20:30

תל אביב | מוזיאון תל אביב לאמנות, יום ה' 2.4.09 בשעה 20:30

כלים וקולות

קונצרט מס. 4: שלוה וסער

אבנר בירון, מנצח

מייקל צ'אנס, קונטרטה טנור

- 1 י.כ. באך || סימפוניה בסול מינור
- 2 ויואלדי || "לה פוליה" סונטה מס. 12 אופ. 1
- 3 י.ס. באך || קנטטה רי"ב 170, "מתק, שלוה, נועם ושמחת נפש"
- 4 עודד זהבי || "שי" (בכורה עולמית)
- 5 ויואלדי || קנטטה ר. 684, "חדלו עתה"
- 6 י.ס. באך || קונצ'רטו ברנדנבורגי מס. 1

חיפה | אולם רפפורט, יום ג' 17.3.09 בשעה 20:30

אור עקיבא | היכל התרבות, יום ה' 19.3.09 בשעה 20:30

תל אביב | מוזיאון תל אביב לאמנות, יום ו' 20.3.09 בשעה 14:00

מוצ"ש 21.3.09 בשעה 20:30; יום א' 22.3.09 בשעה 20:30

ירושלים | אולם ימקא, יום ב' 23.3.09 בשעה 20:30

ריכרד שטראוס (1864-1949) "מטמורפוזות" ל־23 כלי קשת

משך היצירה: כ־25 דקות

דמותו של ריכרד שטראוס כאדם וכמלחין היא אניגמטית, לא רק במישור הפוליטי הידוע אלא גם כאמן יוצר. יש הרואים בו להטוטן של גוונים תזמורתיים המתאים את פלטת הצבעים שלו לכל דורש ולכל סיטואציה. אחרים רואים בו יוצר מעמיק, שמתחת לקליפה התזמורתית העשירה טומן הבחנה דקה וראיית עולם מפוכחת שאינה נעדרת מרירות. נדמה שהמפתח ללב יצירתו של שטראוס אינו טמון בהצלחותיו התזמורתיות הראשונות, או באופרות הרבות שזכו לאהדת הקהל, אלא דווקא ביצירות שכתב לקראת סוף חייו, מסוגר בווילה בגארמיש אשר בפאתי מינכן. ביצירות אלה ניתן למצוא זיכוכן ופשטות הבעה, ושאפה לשפעה מלודית ורעיונית הזורמת

כמורמאליה. ללא ספק שלושת היצירות הבולטות מתקופה זו הן האופרה "קפריצ'ו", ארבעת השירים האחרונים לסופרן, וכן ה"מטמורפוזות" שנשמע הערב. היצירה נכתבה בסוף 1944 ובתחילת 1945, בשלבים האחרונים של מלחמת העולם השנייה ועל רקע ההפצצות של בנות הברית. המוסיקאי השוויצ'י הנודע פאול זאכר הזמין את היצירה משטראוס, והלה כתב אותה על רקע מצוקה נפשית קשה, נוכח הרמיסה הגסה של ערכי התרבות בידי המגף הפשיסטי הגרמני, והעובדה שהטרור הנאצי לא פסח אף על משפחתו: הוא נאלץ לשחרר את בנו וכלתו, החצי יהודייה, ממעצר הגסטאפו, ועד תום המלחמה נמצאו במעצר בית. היצירה מוקדשת לבית האופרה של מינכן שהוחרב בשנת 1943.

"מטמורפוזות" מנוגנת ללא הפסקה, כאשר ארבעת הנושאים העיקריים מהם היא מורכבת, למעשה ציטוטים מארבע יצירות מוכרות, מופיעים מיד בפתיחה. הראשון מעלה באוב את הפרלוד לאופרה "אריאדנה בנקסוס" מאת שטראוס עצמו, השני הנו הד ברור למארש האבל מתוך ה"ארואיקה" של בטהובן, השני מצטט את קינת המלך מרקה מ"טריסטן ואיזולדה" לוונגר והאחרון שוב מצטט ממחזור "טבעת הניבלונגים" של אותו מלחין. ארבעת הנושאים כרוכים זה בזה, משתנים תכופות ויוצרים מרקם עשיר ורבגוני, כאשר בכל פעם גובר אחד מהם ומוביל לשיא רווי כאב. לקראת סוף היצירה מופיע בהרחבה הנושא השני, הציטוט מתוך מארש האבל, ושטראוס כתב בתכליל במקום זה In memoriam - לזכרם.

פרדריק שופן (1810-1847)

סקרצו מס. 1 בסי מינור, אופ. 20 | סקרצו מס. 2 בסי במול מינור, אופ. 31

משך היצירות: כ־15 דקות.

הסקרצו, הלצה באיטלקית, החל דרכו אצל בטהובן כמחליפו של המינואט המסורתי ביצירה כלית. כמו קודמו, גם פרק הסקרצו כתוב במשקל משולש, אולם הרושם הריקודי האצילי פינה דרכו לעליצות, ניגודיות רבה ותנופה עזה. כמינואט לפניו, גם הסקרצו בנוי במתכונת א"ב"א', כאשר חטיבת הטריו האמצעית מנוגדת באופייה לתחילת הפרק וסיומו. ארבעת הסקרצו של שופן הן יצירות

העומדות בפני עצמן. המשקל המשולש והמבנה השלישוני נותרו, אולם קשה לכנות את האווירה הכללית עולצת או מבודחת: ביצירות הללו שוררת תכונה סוערת וחסרת מנוח, המופגת רק בחטיבה האמצעית הרגועה יותר. הסקרצו הראשון נכתב בשנת 1832 והוקדש לתומס אלברכט, מחבר מרעיו של שופן. לאחר שני אקורדים החלטיים, מופיע נושא סוער ווירטואוזי. החטיבה האמצעית

בסי במול מז'ור מבוססת על שיר עם פולני, שכאן מקבל אופי של שיר ערש. הסקרצו השני נכתב בשנת 1837 והוקדש לתלמידה של שופן, הרוזנת אדל פון פירסטנשטיין. החטיבה הראשונה מתאפיינת במעברים קיצוניים ובניסיון להגיע לקצה הקוהרנטיות המוסיקלית. החטיבה המרכזית בלה מז'ור מציגה חזות מתעתעת בשלוותה, אך עד מהרה גם כאן מתפתחת תכונה רבה, המובילה לחזרה על החטיבה הראשונה.

יוסף ברדנשווילי מסיכות

כותב המלחין על יצירתו:

"היצירה הוזמנה ע"י הקאמרה הישראלית ירושלים לכבוד יום הולדת השישים, ועל כן היא מוקדשת לעצמי. היצירה נכתבה במהלך המלחמה בעזה. תחושות הפחד ותמונות החיילים העלו בי שאלות באשר לחלקו של הגורל בחיינו, וכיצד התחושות והבעות הפנים השונות משתלבות בו, כבתיאטרון אבסורד מוסיקלי מיוחד.

פרק ראשון הוא פניו של האופטימיסט. השמח תמיד. יש בפרק מעין השתקפות של אוסטיניטי סופרו ושל צורות רונדו קדומות. היצירה היא תלת-קולית, על-פי מסורת השירה הגרוזינית, שם קול אחד שייך לשמיים, קול אחד בתוך האדמה והקול השלישי - בתווך. הפרק מסתיים בסימן שאלה - מה גורל האופטימיות? אפשר לומר שפרק זה הוא מעין פורטרט עצמי כפי שאני נראה אולי בעיניי אחרים.

הפרק השני הופך דרמטי יותר ואלו פניו של הפסימיסט. אם הפרק הקודם הביע את פניי מבחוץ, הרי שפרק זה הוא מעין דיוקן עצמי כפי שאני רואה מבפנים. כדי להדגיש את הניגודיות הזו אני משתמש בהנגדות סגנוניות בספקטרום רחב של אפשרויות. המסיכות השונות משתלבות בו, במבט רטרוספקטיבי של שישים שנה.

האופטימיסט והפסימיסט נפגשים בקודה המסיימת, והיצירה כולה מסתיימת בסימן שאלה. השמחה, הצחוק, העצב והבכי נפגשים במהלך היצירה, רק פניו של הגורל אינן ידועות לנו, ועל כן אינן מופיעות בצורה ישירה ביצירה."

כתב כ־80 יצירות, וביניהן שלוש אופרות. האחרונה שבהן, "מסע אל תום האלף", הוזמנה ובוצעה על ידי האופרה הישראלית לציון 20 שנה להיווסדה. כתב גם מוסיקה למחול ולקולנוע (ביניהם "חתונה מאוחרת" ו"מתנה משמים"), מוסיקה תזמורתית, מוסיקה קאמרית, קולית ויצירות לכלי סולו. עבד עם כל התיאטרונים הבולטים בישראל, וביניהם הבימה, הקאמרי, בית לסין, החאן וחיפה. בין הפרסים הרבים שהוענקו לו בארץ הולדתו ובישראל: "אמן בר כבוד" של גאורגיה (1988), "אמן השנה" (1998), "מפעל חיים" (2002) ו"מלחין השנה" (2004) מטעם אקו"ם, פרס ראש הממשלה (2000), פרס אמנויות הבמה מטעם עיריית תל אביב-יפו (2005) ופרס מפעל הפיס לאמנויות הבמה (2005). נוסף לפעילותו הפוריייה כמלחין, יוסף ברדנשווילי הינו צייר מקצועי, אשר הציג תערוכות בגאורגיה ובישראל.

נולד בגאורגיה בשנת 1948. בעל דוקטורט מטעם הקונסרבטוריון הממלכתי בטביליסי. שימש בגאורגיה כמנהל המכללה למוסיקה וכמנהל אמנותי של האגודה למוסיקה בבאטומי, בירת חבל הארץ. שימש מרצה באקדמיה למוסיקה בטביליסי ובמכללה למוסיקה בבאטומי. בשנים 1992-1993 כיהן כסגן שר התרבות באדג'ריה. בשנת 1995 עלה לישראל. כיהן כמלחין הבית של תזמורת סימפונט רעננה ושל התזמורת הסימפונית ראשון לציון. כיום נמנה עם הסגל האקדמי של בית הספר למוזיקה ע"ש בוכמן-מהטה באוניברסיטה תל אביב והמכללה האקדמית ספיר.

יצירותיו בוצעו על ידי מיטב התזמורות בישראל, וביניהן הפילהרמונית, הסימפונית ירושלים רשות-השידור, הסימפונית ראשון לציון, קבוצת "מוסיקה נובה" ואנסמבל "המאה 21". כמו כן בוצעו יצירותיו בפסטיבל ישראל, הפסטיבל הקלאסי בים האדום ופסטיבל "מוסיקה עכשיו" בתל אביב, שאתו גם ניהל בשנים 2002-2006. מחוץ לישראל בוצעו יצירותיו בארצות רבות וביניהן, ארה"ב, גרמניה, אנגליה, צרפת, ספרד, איטליה, פינלנד, קנדה, רוסיה, הונגריה וגאורגיה, ובידי מנצחים בולטים כזובין מהטה, וולרי גרגייב, שלמה מינץ, אשר פיש, גבור הולרונג, ליאור שמבדל, סטיב סלואן, והסולנים אלכסנדר קורסנטיה, ליאנה איסקדזה, גיורא פיידמן, צבי פלסר, יוסי ארנהיים ועוד.

דמיטרי שוסטקוביץ' (1906-1975)

קונצ'רטו מס. 1 בדו מינור לפסנתר, לחצוצרה ולכלי קשת, אופ. 35

אלגרטו || לנטו || מודרטו || אלגרו קון בריו

משך היצירה: כ־23 דקות

פעילותו המוסיקלית המוקדמת של דמיטרי שוסטקוביץ', כאמן צעיר, הייתה ענפה והתפרשה על פני תחומים רבים. כמלחין צעיר זכה להצלחה רבה, בעיקר בזכות האופרות "האף" ו"ליידי מקבת ממחוז מצנסק", הבלט "תור הזהב" והסימפוניה הראשונה. נוסף על כך התפרסם כפסנתרן וירטואוז, ואף כתב מוסיקה להצגות וסרטים רבים. בשנת 1936, כנראה בהוראתו המפורשת של סטאלין, החליט לפתע העיתון "פראבדה" להוקיע את האופרה "ליידי מקבת", ובכך בעצם לנסות ולחסל את הקריירה של שוסטקוביץ'.

בעקבות כך הופסקו החזרות על הסימפוניה הרביעית שלו. המלחין ההמום נכנע, כביכול, לתכתיבי השלטון ובכורות הסימפוניה החמישית שלו התקבל שוב בחום עליידי הביקורת המגויסת, כסורר אשר חזר למוטב וקיבל על עצמו ביקורת מוצדקת. מכאן ואילך עתה המוסיקה של שוסטקוביץ' אריזה חיזונית נוצצת ומרשימה, ואילו מתוכה ניבטת אירוניה עזה ומלנכוליה חשוכת מרפא.

אולם הקונצ'רטו שנשמע הערב שייך, כאמור, לעידן חופשי יותר ומשולל רסן ביצירתו של המלחין. היצירה החלה לקרום עור וגידים כקונצ'רטו לחצוצרה, עבור החצוצרן הראשי של התזמורת

הפילהרמונית של לנינגרד, אלכסנדר שמיט, אולם מאוחר יותר החליט המלחין להפוך את היצירה לקונצ'רטו לפסנתר, חצוצרה וכלי קשת, כנראה עבור עצמו. הוא אכן ניגן את תפקיד הפסנתר בכורות היצירה, בשנת 1933, והמשיך לנגנה גם לאחר שהחליט לצמצם את הופעותיו כפסנתרן קונצ'רטים. היא נשארה ברפרטואר שלו עד סוף שנות החמישים, כאשר מחלה פגמה ברזיזות ידו הימנית.

בשנות העשרים התרשם שוסטקוביץ' מאוד מהרכבי ג'אז שהצליחו להסתגל ולהופיע מאחורי מסך הברזל. בעיקר העריך הרכב סובייטי מאודסה שבראשו עמד ליאוניד אוטיוסוב. השפעות המוסיקה הקלה יותר, כמו גם המוסיקה לסרטים שכתב, ניכרות היטב באווירה התזזיתית והמבודחת השוררת לאורך רוב היצירה.

לכל אורכה מגיחות ציטטות ברורות מתוך מוסיקה פופולרית של התקופה וכן מיצירות תזמורתיות מוכרות. הציטטות הללו, כמו גם הסגנון המוסיקלי האירוני והמשתנה תמיד, יוצרים מרקם מפתיע תדירות, שבו קשה לצפות מראש את מהלך הדברים.

לאחר הצגה מבודחת של שני הסולנים, הפסנתר והחצוצרה, היצירה פותחת במבוא מהורהר, במעין מחווה תמטית לסונטה "אפסיונטה" מאת בטהובן, אולם עד מהרה

מופיע אלגרו פעלתי, שבו הפסנתר וכלי הקשת מתחרים על תשומת לב המאזין. אלה נאלצים בליט ברירה לחבור אל אווירת המשובה של הפסנתר, וגם החצוצרה לא נשארת חייבת ותורמת את שלה. לאחר חטיבת פיתוח מרוכזת, שבים כלי הקשת ומזכירים לנו את הנושא הראשון, והחצוצרה מנסה להוסיף נופך לירי משלה. האווירה הקודרת משתלטת על סיום הפרק, ומובילה לפרק השני, ולס איטי ומלנכולי. כלי הקשת מציגים נושא מופנם, והפסנתר מצטרף לאווירה הזו. לאחר קטע ביניים דמוי רצ'טטיב, ובו כלי הקשת מלווים כיאות את הפסנתר הסולן, חוזר מוטיב הוולס, הפעם בנגינת החצוצרה המשתמשת בעמעם.

הפרק השלישי הנו בעצם מבוא קצר ונוגה המוביל לפינאלה הסוער, מעין רונדו תזזיתי וחסר מנוחה, ובו מופיעים בזה אחר זה מוטיבים קצרים, רובם ציטוטים מנעימות מוכרות. הנושאים רודפים זה את זה ללא מנוח, כמו אצה להם הדרך.

במרכז הפרק מופיע ציטוט פרודי מתוך הרונדו הידוע של בטהובן "אודות הפרוטה האבודה". השפעת מוסיקת הג'אז ניכרת ביותר באופי הכמעט אלטורי של המוסיקה. הקצב הולך וגובר בהדרגה, עד לסיום תרועתי, שבו החצוצרה משתיקה סופית את הפסנתר.

The 25th Season

When Words End, Music Begins Series

Concert no. 3

Metamorphosis

Avner Biron, conductor

Alexander Korsantia, piano

Yigal Meltzer, trumpet

Yona Eliań-Keshet, actress

Richard Strauss (1864–1949)

Metamorphosen - a study for 23 solo strings

Fryderyk Chopin (1810–1847)

Scherzo No. 1 in B minor, op. 20

Scherzo No. 2 in B flat minor, op. 31

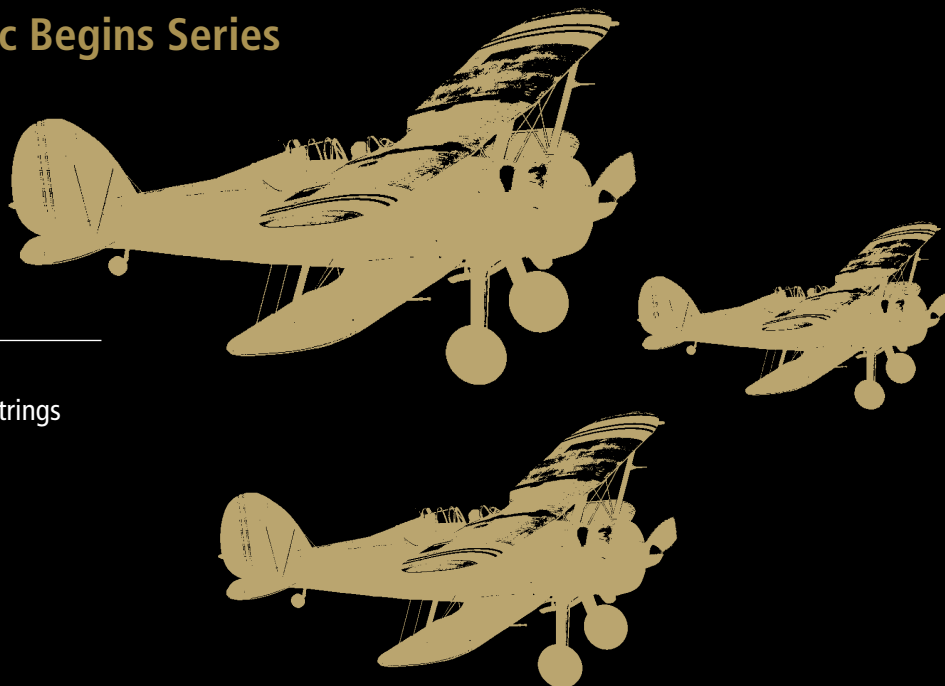
Intermission

Josef Bardanashvili (b. 1948)

"Grimaces of Life" (World Première)

Dmitri Shostakovich (1906–1975)

Concerto No. 1 in C minor for Piano, Trumpet
obligato and strings, op. 35

- **Kefar Shemaryahu** | Weil Auditorium, Monday, 2nd March 2009 at 20:30
- **Jerusalem** | YMCA Hall, Tuesday, 3rd March 2009 at 20:30
- **Rehovot** | Wix Auditorium, Weizman Institute, Wednesday, 4th March 2009 at 20:30
- **Tel Aviv** | Tel Aviv Museum of Art, Thursday, 5th March 2009 at 20:30
- **Herzeliya** | Performing Arts Center, Sunday, 8th March 2009 at 20:30
- **Ganne Tikva** | Stage Center, Monday, 9th March 2009 at 20:30
- **Ashkelon** | Performing Arts Center, Tuesday, 10th March 2009 at 20:30

Guest Musicians: Daria Chaplin, Lina Tartakovsky - viola; Shira Mani, Ido Gal - cello; Dmitri Rozenzweig - bass; Margalit Shinan - flute

THE ISRAEL CAMERATA JERUSALEM

MUSIC DIRECTOR: AVNER BIRON

Program notes: Kedem Berger Design: Hagit Maimon